

ΓΝΩΜΗ

Του Αθανασίου Σαββάκη

Ζητούνται μεταρρυθμίσεις, με πρώτη την επανασύσταση του υπουργείου Βιομηχανίας

Η προ ημερών έξοδος της Ελλάδος από τα μνημόνια απαιτεί προσηλωση όλων μας στον έναν και μοναδικό στόχο, που είναι η ανάπτυξη, και μάλιστα ανάπτυξη που θα προέλθει από παραγωγικές επενδύσεις. Σε διαφορετική περίπτωση, η λήξη των μνημονίων δεν θα έχει την προσδοκώμενη θετική προοπτική για την κοινωνία και τις επιχειρήσεις της πατρίδας μας.

Ασφαλώς, μετά από οκτώ χρόνια σκληρής διαρθρωτικής προσαρμογής, βαθιάς οικονομικής ύφεσης και σημαντικής κοινωνικής αποδιάρθρωσης, η αποδέσμευση από τα μνημόνια αποτελεί θετικό γεγονός, το οποίο όμως θα πρέπει να μας κινητοποιήσει για την ταχεία επούλωση των πληγών από τη μακροχρόνια οικονομική κρίση.

Δυστυχώς όμως αυτοματισμοί που να οδηγούν στην ανάπτυξη την επόμενη μέρα μετά τη λήξη των μνημονίων δεν υπάρχουν.

Όσο η έλλειψη ρευστότητας στην πραγματική οικονομία συνεχίζεται, όσο η υπερφορολόγηση εξακολουθεί να απομυζεί την ισχνή κερδοφορία των επιχειρήσεων, όσο το τραπεζικό σύστημα παραμένει προσηλωμένο στη ρύθμιση των «κόκκινων» δανείων και όχι στην κατά προτεραιότητα χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας, η ανάπτυξη θα παραμένει άπιαστο όνειρο για την Ελλάδα.

Προτείνω λοιπόν να κοιτάξουμε με σύνεση και ρεαλισμό το μέλλον της πατρίδας μας, δημιουργώντας επιχειρηματικές ευκαιρίες και ένα σύγχρονο κράτος, λειτουργικό για πολίτες και επιχειρήσεις.

Στο πλαίσιο αυτό κυρίαρχο ζητούμενο είναι ο εκσυγχρονισμός της οικονομίας και της λειτουργίας του κράτους. Ο εκσυγχρονισμός της οικονομίας, του κράτους κ.λπ., δεν μπορεί να συμβεί αν δεν ανακάμψει η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Αφού λοιπόν ο εκσυγχρονισμός είναι συνεπαγόμενο της ανταγωνιστικότητας, για την επίτευξη μιας καλής θέσης στις

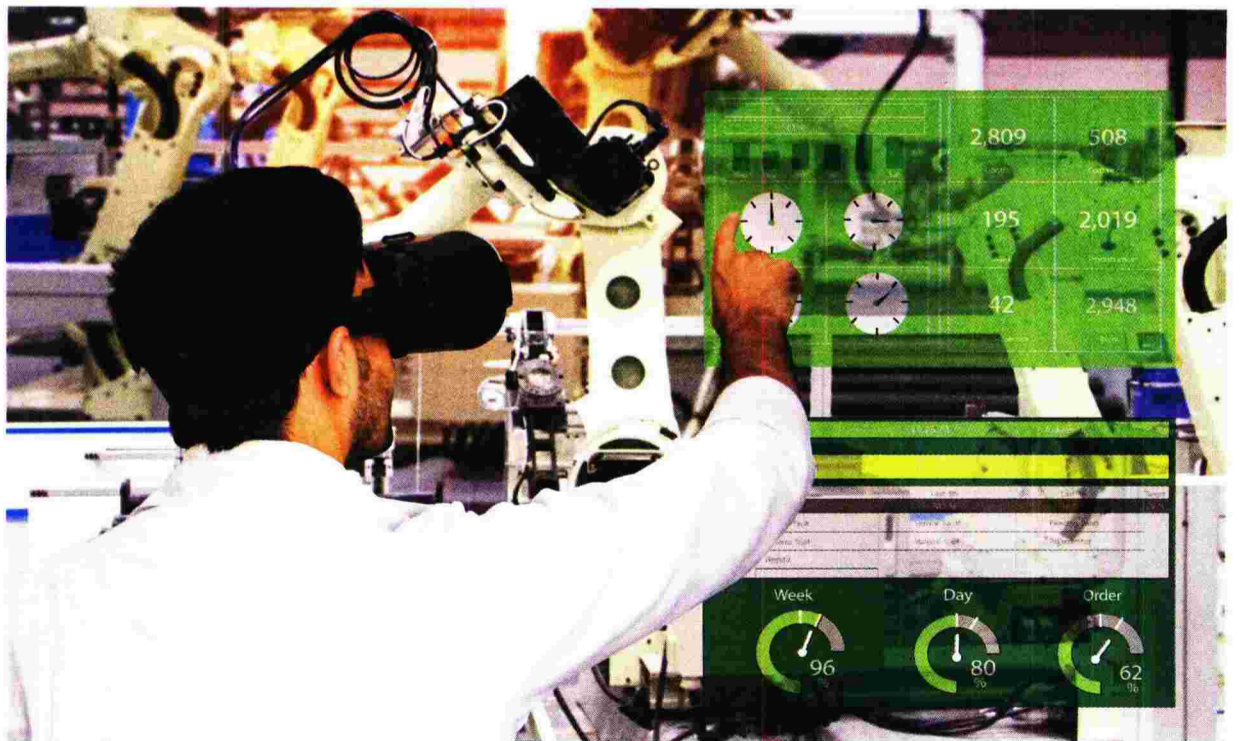
σχετικές παγκόσμιες κατατάξεις ανταγωνιστικότητας, χρειαζόμαστε την εκπλήρωση, ταυτόχρονα μάλιστα, δύο προϋποθέσεων:

1. Της παραγωγής διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων, υψηλής προστιθέμενης αξίας.

2. Της ενσωμάτωσης της ρητής και άρητης γνώσης που παράγεται και προσφέρεται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς στις οργανώσεις μας, και ακολούθως της μετουσίωσής της σε καινοτομίες που θα είναι οικονομικά αποδοτικές και κοινωνικά ωφέλιμες.

Στο πλαίσιο αυτό, και για την εκπλήρωση των συγκεκριμένων προϋποθέσεων, υποστηρίζουμε ότι το κεντρικό ζητούμενο την επόμενη ημέρα είναι ακριβώς η αλλαγή του παραγωγικού υποδείγματος της χώρας. Στο νέο παραγωγικό υπόδειγμα κεντρικό ρόλο πρέπει να διαδραματίσει η μεταποιητική δραστηριότητα της χώρας μας, με την υλοποίηση παραγωγικών επενδύσεων και την παραγωγή διεθνώς εμπορεύσιμων

Κεντρικό ζητούμενο για την επόμενη ημέρα είναι η αλλαγή του παραγωγικού υποδείγματος της χώρας

προϊόντων υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Αυτό προϋποθέτει θεσμικές μεταρρυθμίσεις που πρέπει να αναλάβει η δημόσια διοίκηση, με πρώτη αυτή της επανασύστασης του υπουργείου Βιομηχανίας.

Το υπουργείο Βιομηχανίας αποτελεί αδήριτη ανάγκη, αν πραγματικά θέλουμε να εφαρμόσουμε μια ρεαλιστική και συνεκτική βιομηχανική πολιτική. Ο τουρισμός εισφέρει με 6,40% στην προστιθέμενη αξία παραγωγής της χώρας για το 2017, και έχει το δικό του υπουργείο. Το ίδιο και η ενέργεια και η εξορυκτική δραστηριότητα, με ποσοστό 4,46%. Επίσης η γεωργία με 4,05%, ακόμη και η κατασκευαστική δραστηριότητα με ποσοστό 2,33%, έχουν η καθεμία το δικό της υπουργείο. Η βιομηχανία εισφέρει με το 10,17% της προστιθέμενης αξίας στη χώρα, οπότε και αυτό συνηγορεί στο ότι τελικά η ξεχασμένη από όλες τις κυβερνήσεις των τελευταίων σχεδόν 40 ετών βιομηχανία δικαιούται να έχει το δικό της υπουργείο.

Η ανασύσταση του υπουργείου Βιομηχανίας μπορεί και πρέπει να εισφέρει θετικά

Β

Στο νέο παραγωγικό υπόδειγμα κεντρικό ρόλο πρέπει να διαδραματίσει η μεταποιητική δραστηριότητα της χώρας μας, με την υλοποίηση παραγωγικών επενδύσεων και την παραγωγή διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων υψηλής προστιθέμενης αξίας

στην ανάπτυξη της οικονομίας της πατρίδας μας και στην οικοδόμηση του νέου παραγωγικού μοντέλου. Αλλωστε, η δημιουργία του υπουργείου Βιομηχανίας είναι απαραίτητη για να αξιοποιηθεί η κρίσιμη μάζα γνώσεων και εμπειριών που διαθέτουν σήμερα οι υγιώς δρώσες μεταποιητικές επιχειρήσεις, οι οποίες παραμένουν στην Ελλάδα στη δύσκολη εποχή της οικονομικής κρίσης. Είναι οι επιχειρήσεις που, κυριολεκτικά, έχουν βάλει «πλάτη» στο να εξέλθει η χώρα από την κρίση, και μάλιστα με υψηλότατο κόστος: οικονομικό, προσωπικό και οικογενειακό.

Επιπλέον, και για να τοποθετηθεί η βιομηχανία πραγματικά στην πρωτοπορία της ανάπτυξης της χώρας, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση η προσαρμογή στα ελληνικά δεδομένα και στο ελληνικό οικονομικό περιβάλλον του συνόλου των κατευθύνσεων της ευρωπαϊκής βιομηχανικής πολιτικής, οι οποίες, χωρίς αμφιβολία, διαμορφώνουν σήμερα τον μελλοντικό παραγωγικό ιστό της Ευρώπης.

Τέλος, αν μια τέτοια μεταρρυθμιστική απόφαση συνοδεύεται και από συγκέντρωση όλων των αρμοδιοτήτων για τη βιομηχανία και τη μεταποίηση σε ένα μόνο σημείο της δημόσιας διοίκησης, τότε το επόμενο προαπαιτούμενο για την επιτυχημένη αλλαγή του παραγωγικού μας μοντέλου είναι ένα: η κωδικοποίηση της νομοθεσίας που αφορά τη λειτουργία της μεταποίησης στη χώρα.

Ο κ. Αθανάσιος Σαββάκης είναι πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ).

